

NEKROLOG

KOLONIBESTYRER CHRISTIAN SIMONY

* 15. august 1881 † 14. maj 1961

Med Chr. Simony er en af den gamle grønlandske etats gode og dygtige mænd gået bort. Han blev uddannet ved handel i Stubbekøbing, hvorefter han 1904 ansattes som volontør ved Den kgl. grønlandske Handel. I årene fra 1904 til 1933 gjorde han tjeneste som assistent og bestyrer ved samtlige sydgrønlandske kolonier (som de grønlandske byer dengang benævntes), lige fra anlægget Nanortalik i syd til kolonien Holsteinsborg i nord. Han sluttede sin tjenestegering i Grønland som bestyrer ved kolonien Godthåb 1923-33. Det må også nævnes, at han som fungerende fuldmægtig i Grønlands Styrelse i årene 1918-21 bestred hvervet som sekretær ved den store grønlandske kommission 1920-21 eller som dens officielle navn var: »Det i December Maaned 1920 nedsatte Udvalg til Drøftelse af de grønlandske Anliggender«. Efter sin hjemkomst fra Grønland var han i en årrække knyttet til Grønlands Styrelses kontorer i København.

Simony var ud af gammel dansk storlandbrugs- og embedsmandsslægt, som i arv gav ham værdifulde og smukke egenskaber. Han efterlader sig i Grønland det smukkeste omdømme.

Opriindelig tilhørte han jo den rigtige gamle grønlandstid, hvor fangst og jagt var de bærende erhverv, og hvor dagens gerning især koncentreredes om rævebælg, sælskind og tranbrænding. Men da så det spirende fiskeri (»De rationelle Fiskerier«) holdt sit indtog i landet, blev Simony desuden en udmærket og interesseret fiskerileder.

Han var en pligttro, arbejdsglad og flittig mand, til det yderste loyal mod alle, og af ubestridelig dygtighed. Han havde i rig grad både tjenstlige og menneskelige forudsætninger for at uddanne de volontører og assistenter, som arbejdede under ham, både praktisk og teoretisk, til gavn for deres senere virke i landet. Det var ikke blot butikken, skibsekspedition og regnskabsvæsen, men i højeste grad landets forskellige erhvervsmuligheder og disses opdyrkning, som lå

Christian Simony.

ham på sinde. Han var grundig i alt, hvad han havde med at gøre, og erhvervede sig gennem de mange år i Grønland en helt usædvanlig indsigt i alle landets rigt nuancerede problemer. Ligesom han selv gennem graderne havde lært til bunds at forestå de praktiske arbejder (husbygning, bådebyggeri, bødkeri og meget, meget andet), således kunne han oplære sine underordnede i de samme gode færdigheder.

Simonys væsen var båret af frihed, stillfærdighed, beskedenhed og ro. Ingen har vist nogen sinde set ham ude af balance. Han var yderst hjælpsom mod alle, som søgte ham, og han kunne gå mange skridt for andre. Han var ens mod alle, grønlandere som danske, høje som lave. Grønlanderne omgikkes han på bedste vis, talte med dem og havde altid tid til og øre for deres specielle anliggender, hvorfor de naturligvis på deres side kunne lide deres bestyrer. Han var på samme tid afholdt og særdeles respekteret. Han havde megen sans for Grønlands storladne natur og dets dyreliv, hvilket grønlanderne ganske særligt forstod at vurdere.

Kolonibestyrer Simony var et samlende midtpunkt også for koloniens danske. På sin lidt mutte og ordknappe manér havde han en enestående evne til at formidle og til at få selv vanskelige sager (tjenstlige som personlige) til at glide i lave. Hans uforstyrrelige ro, hans ligevægt og hans sinds harmoni samt hans hyggelige form indgød alle tillid, og han var på ingen vis veg eller ubeslutsom. »Stærk i sagen, mild i fremgangsmåden.«

Alt måtte gro under denne mands hænder. I det karrige land holdt han både geder, høns og gæs, ja køer og heste, ligesom han drev et beskeden havebrug med urter og blomster, på friland som under mistbænke. Han elskede at pusle med potteplanterne i de brede vindueskarmer i det ærværdige gamle stenhus, der udgjorde hovedbygningen i bestyrergården, som var opført af Hans Egede.

På samme vis blomstrede og groede det smukkeste familieliv inden for hjemmets rammer. Han var en sjælden venlig og god husbond og familiefar, som knyttede slægtsbåndene fast og uopløseligt ved sin hensynsfuldhed, fordragelighed og ægte menneskelighed.

Man skal nu også dårligt kunne forestille sig et yndigere syn, end når spillebordet var slået op

i det kultiverede og hyggelige hjem, med smukke malerier, bøger og gamle arvemøbler – så lyste de blafrende stearinlys og de stille olielampers dæmpede skin ned over de gamle tarokkort, det svære og fængslende spil, som nu næsten ingen mere kender eller dyrker, den ædelige tarok.

Simony, der var Ridder af Dannebrog, efterlader sig enke, f. Karla Bistrup, datter af Sukkertoppens mangeårige kolonibestyrer L. H. C. Bistrup, som igen var søn af Henning Bistrup, der bl. a. gjorde tjeneste som hvalfangerassistent og købmand ved både nord- og sydgrønlandske kolonier i tiden fra 1827–59. Chr. og Karla Simonys ældste søn, C. F. Simony, er landsdommer i Godthåb og altså fjerde generation i Grønland på mødrene side. Det var Chr. Simony en stor glæde, at sønnen således viderefører og levendegør slægtens grønlandske interesser og traditioner på smukkeste måde.

Chr. Simonys sidste år blev tunge og meget vanskelige for ham selv og hans nærmeste omgivelser. Han blev ramt af svær sygdom med massive lammelser og kunne dårligt udtrykke sig. Men han beklagede sig aldrig. Han blev plejet af sin hustru og børnene med enestående opofrelse og kærlighed. *Knud Oldendow.*